

لیتیوم

گردآورنده: دکتر فاطمه بهشت آیین

سوپروایزر آموزش کارکنان

تحت نظارت: دکتر هانیه بنی اسدی پور

استادیار گروه روان پزشکی

معاونت آموزشی بیمارستان بوستان

مهر ۱۴۰۴

مکانیسم اثر

این دارو با تعدیل فعالیت مواد شیمیایی مغز باعث کاهش علائم مانیا و افسردگی در بیماران می شود.

موارد مصرف

لیتیوم، نخستین داروی شناخته شده مؤثر در درمان اختلال دو قطبی می باشد و بیشتر در درمان مانیا (سرخوشی) استفاده می شود. همچنین در افسردگی های شدید نیز به کار برده می شود.

عوارض جانبی

تهوع، استفراغ، کاهش اشتها و اسهال، لرزش بخصوص در دستها و انگشتان، افزایش فعالیت حرکتی، عدم تعادل و اختلال تکلم، پرنوشی و پراذراری، کم کاری تیروئید و ضایعات پوستی

مسمومیت با لیتیوم، معمولاً ناشی از تجمع لیتیوم در بدن می باشد و در مواردی مانند کاهش سدیم خون به دلیل کاهش نمک مصرفی، استفاده از داروهای ادرارآور، تغییر عملکرد کلیه و حاملگی پیش می آید.

مسمومیت با لیتیوم یک فوریت پزشکی است

علائم مسمومیت شامل: لرزش، اختلال تکلم، عدم تعادل و علائم دیگر شامل: تهوع، استفراغ، اسهال، ضعف، خستگی، وزوز گوش، رقیق شدن ادرار، اختلال هوشیاری، تشنج و اغما می باشد.

***توجه:** شروع اثر درمانی این دارو نسبتاً کند و بین ۱ تا ۳ هفته است. همچنین دقت داشته باشید که مصرف مداوم این دارو تحت نظر پزشک بسیار اهمیت دارد، زیرا که عدم تداوم در مصرف آن باعث عود و افزایش علائم بیماری می گردد.

بدون مشورت با پزشک هیچ داروی نسخه دار یا بدون نسخه ای را شروع نکنید. حتی داروهایی نظیر ایبوپروفن یا ناپروکسن یا داروهای دیگر اعصاب و روان می توانند سطح لیتیوم را تا حد زیادی افزایش دهند.

نکات مهم

- سطح سرمی لیتیوم به صورت هفتگی چک شود. (سطح سرمی لیتیوم باید در حدود ۰.۵ تا ۱/۵ میلی اکی والان بر لیتر باشد).

رفرنس: World Health Organization, Pharmacological treatment of mental disorders in primary health care. 2019 - کتاب بهداشت روان ۲. کوشان محسن، واقعی سعید. ۱۳۹۵ - بانک اطلاعات داروهای ژنریک. قمری کامران. ۱۳۹۶	- از خرد کردن قرص‌های دارای پوشش اجتناب نمایید. - هر گونه تغییرات غیر عادی وضعیت ذهنی و رفتاری خود را به پزشک اطلاع دهید. - قبل از مصرف لیتیوم، باید از سلامت کارکرد کلیه، کبد، و تیروئید اطمینان حاصل کرد. - مصرف این دارو با سایر داروهای تثبیت کننده خلق می‌تواند اثرات آن را افزایش دهد و بر سیستم عصبی بیمار تاثیر سوء داشته باشد. - اگر وعده ای را فراموش کردید، به محض یادآوری آن دارو را مصرف کنید. اگر ظرف ۴ ساعت مانده به وعده بعدی، یادتان آمد وعده قبلی را مصرف نکرده‌اید، وعده فراموش شده را مصرف نکنید. - یک برگه شناسایی با خود به همراه داشته باشید که نشان دهد لیتیوم مصرف می‌کنید. - اگر به ورزش‌های سنگین می‌پردازید یا بیماری خاصی دارید که سبب تعریق، استفراغ یا اسهال می‌شود با پزشک تان مشورت کنید، زیرا این حالات می‌توانند روی سطح لیتیوم تاثیر بگذارند.	- به بیمار در مورد مصرف زیاد سدیم و مایعات هشدار دهید، زیرا که می‌تواند سبب افزایش سطح لیتیوم و ورم بدن شود. - در صورتی که محدودیت خاصی وجود نداشته باشد برای جلوگیری از کم آبی، مصرف مایعات روزانه حدود ۲-۳ لیتر توصیه می‌شود. - به منظور کاهش عوارض گوارشی، دارو پس از غذا به بیمار داده شود. - به بانوان بیماری که در سنین باروری هستند آموزش دهید در صورتی که قصد بارداری دارند حتماً با پزشک خود مشورت نمایند. - مصرف لیتیوم در دوران بارداری بخصوص در سه ماهه اول بارداری توصیه نمی‌شود، چون خطر نقص کشنده سیستم قلبی- عروقی را افزایش می‌دهد. در شیردهی نیز توصیه نمی‌شود. - به بیماران آموزش دهید که از انجام فعالیت‌هایی که نیاز به هوشیاری کامل دارند، اجتناب نمایند. - نشانه‌های مسمومیت با لیتیوم را بشناسید و گزارش کنید. - به بیمار آموزش دهید که از مصرف الکل و هر گونه داروی بدون نسخه خودداری نمایند.
---	--	--